

тъ бѣха запазени съ толкова яка стѣна, що-то Хуни-тѣ, отблъснати съ кръвопролитни нападения, са рѣшили да са примирятъ. Обсадени-тѣ обѣщали да не притѣсняватъ вече останали-тѣ войници на неприятелия, а пакъ тѣ отъ своя страна са обрѣкли да не чинятъ нищо на града и да устоятъ на обѣщание-то си.

«Прѣминуване-то на Атилла прѣзъ тази страна бѣше отъ рѣки-тѣ нѣща, та тя не трѣбаше да са забравя тѣй толкозъ скоро. Галски-тѣ градове и Италия сѫ са прославили много съ свои-тѣ нападения на този злочестъ главатаръ на тѣлпата! Всѣки знае тѣхни-тѣ имена, но име-то Асемусъ бѣше тѣй забравено, що-то Лебо, като разказва за случка-та, обажда въ една забелѣжка, че положение-то на това място било сѫвсѣмъ непознато. Между това име-то Асемусъ са познава съ по-ново-то име на Осемь-калеси (кале или кула на Осемъ: Осемъ е рѣка, коя-то Турци-тѣ викатъ Осма, както е забѣлѣжена отъ нѣкои и въ харти-тѣ). Положение-то на място-то са познава, както и всички-тѣ други римски развалини по тѣзи места, по могили-тѣ натрупани отъ много пѣсакъ и покрити съ дебела мурава; и стори ми са, че стара-та римска стѣна можеше да са види по-добрѣ само откамъ северъ, за това побужрахъ да прѣмина тамъ за да саувѣря на здраво.

«Азъ бихъ сѫвѣтувалъ любопитния пѫтешественникъ, кой-то би ималъ случай да посѣти нѣми-тѣ развалини на Асемусъ, да са вѫскачи малко по-високо, до вѣрха, на кого-то кале-то захваща една издадена скала. Оттамъ перспектива-та, коя-то имахъ връхъ брѣгове-тѣ на Дунава, е най-хубава. Отъ брѣгъ-тѣ, кой-то е голъ и ваденъ като чонка (носъ) въ рѣка-та, види са отъ твѣрдѣ високо една голѣма частъ отъ долия Влахия. Този брѣгъ, кой-то отъ покрива на вапора са гледа толкова пусть и досадителъ, щомъ са погледне отъ малко по-високо, изведенажъ са преобраща на една прекрасна градина, просечена съ широки шоссета и алеи, прженати по нея весели села, съ бѣли лѣтни кѣщи въ поле-то (мушии), съ паркове, гори, набрѣздени отъ една хубава и широка рѣка Алута или Олта. Новий красенъ градецъ Турно-Могурели лѣжи задъ единъ гористъ рѣтъ, и са сѫбщава съ Дунава по едно шоссе отъ два километра, по кое-то непрѣстанио вѣрвята кола (биржи и каруци) и пѫтници (по разходъ). Всичко, що имахъ прѣдъ очи-тѣ си, дишаше богатство, радостъ, производителна дѣятелностъ и плодовитостъ, и всичко бѣ противоположно на заглъхналото място, що бѣше задъ менъ, на